

D O M

afsagt den 13. november 2008 af Vestre Landsrets 5. afdeling
(dommerne Dorte Jensen, Lilholt og Ida Skouvig med domsmænd)
i ankesag S-1421-08

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

født Dato 1 1983

(advokat Troels Lind Pedersen, Åbyhøj)

og

Tiltalte 3

født Dato 2 1984

(advokat Kjeld Klausen, Svendborg).

Retten i Århus, 10. afdeling, har den 11. juni 2008 afsagt
dom i 1. instans (SS 10.922/2008).

Påstande:

Anklagemyndigheden har påstået domfældelsen i forhold 2
stadfæstet med den ændring, at de tiltalte i overensstemmel-
se med tiltalen for byretten også dømmes for slag med en
hammer. Anklagemyndigheden har endvidere påstået skærpelse
og gentaget påstanden om udvisning af begge tiltalte, af

Tiltalte 1

i medfør af udlændingelovens § 23, nr.
1, jf. § 22, nr. 6, og af

Tiltalte 3

i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Anklagemyndigheden har i relation til **Tiltalte 1** oplyst, at det ved afgørelsen af udvisningsspørgsmålet kan lægges til grund, at tiltaltes forhold skal bedømmes som om, han har været EU-borger under hele sit ophold i Danmark, selv om Slovakiet først er indtrådt i EU, efter han er indrejst i Danmark.

Det lovlige ophold i Danmark for **Tiltalte 3**, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1 og 5, er 14 år, og ikke som anført i brev af 6. april 2008 fra Udlændingeservice 18 år.

Tiltalte 1 har påstået frifindelse.

Tiltalte 3 har nedlagt påstand om delvis frifindelse og formildelse, subsidiært formildelse og mere subsidiært stadfæstelse. Påstanden om delvis frifindelse er en påstand om frifindelse i forhold 2.

Begge de tiltalte har påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Forurettede 3 har nedlagt påstand om godtgørelse for svie og smerte og erstatning med i alt 3.440 kr. Kravene er udokumenterede. Han har taget forbehold for at fremsætte krav om yderligere erstatning.

De tiltalte har bestridt kravene både for så vidt angår ansvar og størrelse.

Supplerende oplysninger:

Ad forhold 2 fremgår det af politirapporter om teleoplysninger om de tiltaltes og [redacted] Tiltalte 2's mobiltelefoner blandt andet, at [redacted] Tiltalte 2's telefon den 13. december 2007 i tidsrummet fra kl. 19.01 til kl. 22.22 er registreret på en telemast på [redacted] Vej 2, [redacted] By 4 ved [redacted] By 2 og en telemast i [redacted] By 2, og at [redacted] Tiltalte 3's mobiltelefon samme dag i tidsrummet fra kl. 20.19 til kl. 21.41 er registreret på en telemast i [redacted] By 2. Der er ikke oplysninger om, om [redacted] Tiltalte 1's mobiltelefon i disse tidsrum har været registreret på nogen telemast.

Supplerende forklaringer:

De tiltalte har ikke ønsket at afgive forklaring for landsretten, dog har [redacted] Tiltalte 1 oplyst, at han er indrejst i Danmark den 26. juni 1994, og [redacted] Tiltalte 3 har oplyst, at han mener, at han indrejste i Danmark i 1987.

Vidnerne [redacted] Forurettede 2, [redacted] Forurettede 1 og [redacted] Forurettede 3 har for landsretten vedstået deres forklaringer i 1. instans og har afgivet supplerende forklaringer. [redacted] Tiltalte 2 har for landsretten som vidne vedstået sin forklaring afgivet for byretten som tiltalt, og har nu som vidne afgivet supplerende forklaring.

[redacted] Forurettede 2 har supplerende forklaret, at den ene af de udlændinge, der kom, havde et stort veltrimmet fuldskæg. På siden af kinderne var skægget (bakkenbarterne) kor-

tere end skægvæksten på den nedre del af kinden og på hagen, hvor skægvæksten havde en længde på ca. 10 cm.

Han mener at kunne huske, at ham uden skæg blev kaldt

" T1 " .

Tiltalte 1 (T1)

Tiltalte 2 (T2)

Da de to udlændinge kom, anede han ikke, hvorfor de kom. T2 og udlændingene var alene i nogle få minutter inde i stuen bag vidnet. Vidnet kunne ikke høre, hvad de talte om.

Vidnet er sikker på, at alle tre rodede i hans hjem.

Vidnet kan ikke nærmere forklare om slagene. Han var ikke ved sig selv, da han blev slået. Han besvimeede flere gange. Han er ikke sikker på, om den tynde slog på ham. Efter hvad den tynde selv sagde, tror vidnet dog ikke, at den tynde slog på ham. Den tynde var ked af det og ville give vidnet pengene tilbage. Den tynde var imidlertid med til at bære tyvekoster ud i bilen.

Det virkede på vidnet, som om T2 var bange for den tykke. Den tykke sad med ryggen til vidnet, og vidnet kunne ikke høre, hvad den tykke sagde, men når han havde sagt noget til T2, sprang T2 op og slog vidnet.

T2's søster, der bor 100 m fra vidnet, vidste godt, at vidnet havde fået en stor erstatning. Derfor regner han med, at T2 havde kendskab til erstatningen.

Vidnet tror, det var T2, der sagde, at de ville beholde ham i weekenden. Den tykke sagde det også i bilen, da de havde konstateret, at de ikke kunne hæve flere penge. Det blev også sagt derhjemme.

Alle tre havde taget mønter. De tabte alle tre mønter ud af lommerne, da de bar tyvekosterne ud i bilen.

Det var **T2's** ide, at vidnet skulle give sin pinkode til hævekortet til **T2**. Vidnet gav dem i første omgang en forkert pinkode; men da **T2** og den tykke sagde, at han ville blive slået ihjel, hvis koden var forkert, gav han dem den rigtige kode. Den tynde sagde ikke noget, men han gik rundt og var også ovenpå.

Vidnet kan ikke anslå, hvor mange gange han blev slået. Den tykke slog ham to gange, mens vidnet sad i sofaen.

Det var den tykke, der sagde, at de skulle køre til Horsens for at sælge det, de havde fjernet fra vidnets bolig. Det var på vej ud i bilen, at han blev truet med skruetrækkeren.

På benzintanken var det **T2**, der tankede. Der blev, så vidt vidnet husker, ikke sagt noget i bilen, mens **T2** tankede. Han havde ikke mulighed for at flygte. Hvis han havde fået muligheden, var han stukket af.

Efter at **T2** havde hævet penge, kom han hen foran bilruden og viste pengene. De tre delte pengene, men den tynde ville give vidnet de penge tilbage, han havde fået.

Efter at have været i Horsens, hvor der ikke var nogen hjemme, kørte de tilbage. Vidnet kan ikke sige noget om tidspunktet.

Inde i huset blev han afkrævet pengene fra erstatningen. Den tynde sagde dog ikke noget. Den tykke sagde, at vidnet skul-

le finde pengene, hvortil vidnet svarede, at de var i banken. Det var herefter, at den tykke så sagde, at så måtte de jo beholde ham til på mandag. Også på det tidspunkt blev der båret effekter ud i bilen.

T2 krævede, at vidnet skulle stjæle en bil, hvilket vidnet nægtede og sagde, at det var over 10 år siden, han havde stjålet en bil. **T2** hentede nu en rørtang og gav vidnet et slag i hovedet. Den tykke så på, mens det skete. Han var ca. 3 m væk. Den tynde var ca. 4 m væk. Vidnet ved ikke, om de to sidstnævnte sagde noget i den sammenhæng.

Rørtangen og hammeren befandt sig ude i skuret. **T2** slog vidnet med hammeren, da vidnet sagde, at han ikke havde værktøj i huset. **T2** må, uden at vidnet vidste det, have hentet hammeren samtidig med rørtangen, og **T2** blev vred, fordi vidnet løj for ham om værktøjet. Da **T2** slog ham med hammeren, var de to andre ude for at stjæle en bil. **T2** slog vidnet med hammeren mere end tre gange. Det var hårde slag, og det gjorde ondt. Vidnet skubbede på et tidspunkt hammeren ind i hovedet på **T2**. Vidnet kom ned at ligge. Da han så op, var **T2** på vej ud, hvorefter vidnet hoppede ud af vinduet. Vidnet så, at den tykke og den tynde var i færd med at opbryde en bil. Han troede, det var naboens bil.

Når han har sagt, at han mente, at de alle tre var sammen om det, skyldes det, at **Forurettede 1**, da han gik, sagde: "Det her går galt.". Senere fik han den samme opfattelse, da han sad i sofaen og så, at de alle tre var med til at tømme hans hjem.

Vidnet kan med 100 %'s sikkerhed huske, at den person, han i byretten udpegede som den tynde, var med ude hos vidnet den pågældende aften.

Politiet har fortalt vidnet, at den ene var fra Sri Lanka, men politiet har ikke oplyst vidnet om navnene på de pågældende. Den vidneindkaldelse, han har fået til hovedforhandlingen i landsretten, indeholder oplysning om de tiltaltes navne.

Vidnet har vedstået sin forklaring til politirapport af 14. december 2007, forhold nr. 2, bilag nr. 2, side 3, tredje-sidste afsnit (ekstraktens side 32), hvor han har givet følgende beskrivelse af den ene af udlændingene: "B: mand, angiveligt somalier, 20-25 år gammel - måske yngre, 170-175 cm høj, meget tynd, sort kruset hår, almindelig frisure (ikke kort - ikke lang), iført sort joggingtøj, talte perfekt dansk, blev kaldt **K1** - kan genkendes - også på foto.". Han har supplerende forklaret, at når han kunne navngive personen som **K1**, skyldes det, at **Forurettede 1** havde sagt, at den pågældende havde dette navn. Senere, da han var kommet ind i vidnets bolig, præsenterede den tynde sig som **K1**.

Kaldenavn 1 (K1)

Når vidnet i byrettens dom på side 16, andet nye afsnit, er citeret for at have forklaret, at den tykke var "lavere end 173 cm", er baggrunden, at vidnet har denne højde. Han vil nærmere betegne den tykke som "på højde med" vidnet.

Vidnet havde ikke selv brugt benzinkortet samme dag. Den dag havde han benyttet taxa, da han kørte hjem efter at have talt med **T2**.

T2 har supplerende forklaret, at han fortsat er helt sikker på, at de to personer, der kom ud til F2, var de to tiltalte. Der skulle købes hash. Der var ikke på forhånd talt om, at de skulle røve F2. Det var Tiltalte 3, der sagde, at vidnet skulle kalde dem andre navne. Tiltalte 3 skulle kaldes K1. Vidnet tænkte ikke over, hvorfor navnene skulle skjules, men vidnet antager, at de ikke var interesserede i, at F2 skulle vide, hvem han solgte hash til. Han kan ikke huske, på hvilken måde T1 truede F2.

Under de første ophold i F2's hjem slog vidnet F2 en gang. Han ved ikke, om nogen af de to andre slog F2. De to gik ovenpå. Det var under det første ophold, at alle ting blev båret ud i bilen. F2 var bange, men besvimelede ikke. Vidnet kan ikke huske, om der var noget fremme om pin-koden til hævekortet, før de befandt sig ved banken. T1 havde lånt en gullig Fiat Punto. Vidnet og de to tiltalte var fælles om beslutningen om at køre til Horsens for at aflevere effekterne fra F2's hjem. Vidnet havde fået pin-koden til benzinkortet at vide af F2, da de var nede på tanken for at hente øl. Han tankede benzin ved den lejlighed. Det var inden, de to andre kom. Derfor kendte han koden, da han senere købte benzin. Pengene fra hæveautomaten delte vidnet og de to tiltalte. Der var ikke noget om, at den ene af de tiltalte ikke ville have pengene. Det passer ikke, at Tiltalte 3 ville give sin del af pengene til F2. F2 kunne sagtens være undvejet, da de var på tanken, for da var vidnet og de to tiltalte ude af bilen samtidig.

Da de var kommet tilbage til F2's hjem for at lede efter bilnøglerne, stod vidnet på et tidspunkt med ansigtet vendt

mod en reol, da **F2** pludselig slog ham i hovedet med en hammer. Vidnet tog hammeren fra **F2** og slog ham med knyttet næve. Han slog ikke **F2** med hammeren.

Det passer ikke, at **Tiltalte 3** skulle have sagt til vidnet, at han skulle stoppe for at undgå at slå **F2** ihjel.

Vidnet har ikke hentet nogen rørtang eller nogen hammer i et skur udenfor.

Forurettede 1 har supplerende forklaret, at han ikke kan huske noget om, hvorvidt de to personer, der kom ud til **F2**, blev kaldt ved navn.

Forurettede 3 har - foreholdt politirapport af 6. februar 2008, "Fotoforklaring til fotomappe nr. 4", bilag nr. 5, forhold nr. 29 (ekstraktens side 222 ff.) - supplerende forklaret, at foto 6, kl. 02.20:44 (ekstraktens side 228), viser **T1** med hævet højre arm. Vidnet er afbildet med ryggen til kameraet og er formentlig den person, som en hvid pil på fotoet peger mod. En af vidnets venner befinder sig med ryggen til **T1** mellem tiltalte og vidnet. Vidnet var fuld, og han kan ikke huske nærmere om, hvad der skete, men han var klar over, at **T1** ville slå ham. Vidnet var på trappen stødt ind i tiltalte, som så pludselig ville slå ham. Foreholdt samme politirapports foto 4, kl. 02.21:45 (ekstraktens side 226) har vidnet forklaret, at det er ham, der på fotoet sparker ud efter **T1**.

T1 deltog i overfaldet næste dag. Vidnet kunne genkende hans ansigt. Huen gik ned til lige over øjenbrynerne. Han havde en hvid dynejakke på. Jakken dækkede op til

omkring munden/under næsen. Han sagde til vidnet: "Nu har vi dig.". Vidnet blev sparket mere end 15-20 gange. Han blev også sparket, mens han lå ned. Han fik flere spark, end han fik slag. Han ved ikke, hvem der tog pengene fra ham. Han mærkede ikke, hvorledes det skete, men det skete, mens han lå ned.

Vidnet har vedstået sin forklaring til politirapport af 7. februar 2008, forhold nr. 5, bilag nr. 22, side 2, (ekstraktens side 211) andet og tredje afsnit, der har følgende ordlyd: "Han genkendte den ene som den tamiler han havde mødt, og som der havde været slagsmål med på Crazy Daisy nytårsnat jf. tidligere forklaring. Den anden gerningsmand var den skaldede mand, som ligeledes havde været til stede på Crazy Daisy nytårsnat. Da pågældende løb hen til bilen efter overfaldet så han hans ansigt og genkendte ham, idet han havde tabt huen/hætten eller havde taget den af.". Vidnet har hertil supplerende forklaret, at da han blev overfaldet, tænkte han straks på **T1** på grund af det, som han havde hørt fra sin kæreste. Da han så personen, efter han havde taget huen af, blev han bekræftet i, at personen var **T1**, men han havde også genkendt ham før.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Skyldspørgsmålet:

Ad forhold 2:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at de tiltalte er fundet skyldige som sket med følgende ændringer:

1) Efter [redacted] T2's [redacted] forklaring for landsretten lægges det til grund, at [redacted] F2 [redacted], inden de tiltalte indfandt sig i hans bolig, havde lånt sit benzinhævekort til [redacted] T2 [redacted] og i den forbindelse frivilligt oplyst pinkoden til hævekortet. De tiltalte frifindes derfor for at have tvunget [redacted] F2 [redacted] til at oplyse denne kode.

2) Efter bevisførelsen, herunder [redacted] F2's [redacted] forklaringer i både byret og landsret og oplysningen i lægeerklæringen af 14. december 2007 om, at [redacted] F2 [redacted] på top-issen havde et 1½ cm ringformet hæmatom uden sår, er det bevist, at [redacted] T2 [redacted] har slået [redacted] F2 [redacted] i hovedet med en hammer. Efter skadens omfang og karakter lægges det til grund, at slaget ikke har været særlig hårdt. De tiltalte overværede ikke, at [redacted] F2 [redacted] blev slået, idet de på det tidspunkt var gået uden for stuen. Efter voldens karakter og da de tiltalte ikke havde forhindret eller taget afstand fra, at [redacted] T2 [redacted] tidligere havde slået [redacted] F2 [redacted] med en rørtang, ligger den vold, [redacted] T2 [redacted] udøvede ved slaget med hammeren, inden for den voldstype, de tiltalte måtte forvente, [redacted] T2 [redacted] kunne udsette [redacted] F2 [redacted] for, mens de ikke selv var til stede, og som de ved deres accept af slaget med rørtangen også havde accepteret. Det er derfor bevist, at de tiltalte i forening er (med)skyldige i den vold i form af et slag med en hammer, som [redacted] T2 [redacted] udøvede mod [redacted] F2 [redacted].

Ad forhold 4:

Af de grunde, der er anført af byretten tiltrædes det, at [redacted] T1 [redacted] er fundet skyldig som sket.

Landsretten bemærker, at [redacted] Tiltalte 3 [redacted] ved sin stillingtagen i landsretten til skyldspørgsmålet i forhold 4 har accepteret byrettens domfældelse, hvorefter han er dømt for røveriet i forening med [redacted] T1 [redacted].

Straffastsættelsen:

Ved straffastsættelsen lægger landsretten til grund, at [redacted] T1 [redacted] i forhold 2 har været mere aktiv end [redacted] Tiltalte 3 [redacted], og at [redacted] T1 [redacted] [redacted] - i modsætning til [redacted] Tiltalte 3 [redacted] [redacted] - har slået [redacted] F2 [redacted].

Fire voterende udtaler herefter, at straffen for begge de tiltalte efter karakteren af de tiltaltes forstraffe og under hensyn til længden af de reststraffe, de tiltalte har efter prøveløsladelse, bør forhøjes til fængsel i 4 år 6 måneder.

To voterende udtaler, at de af de grunde, der er nævnt af byretten, voterer for stadfæstelse.

Efter stemmeflertallet forhøjes fællesstraffen for begge de tiltalte til 4 år 6 måneder.

Udvisningsspørgsmålet:

[redacted] T1 [redacted] :

Efter oplysningerne fra udlændingemyndighederne lægger landsretten til grund, at [redacted] T1's [redacted] ophold i Danmark skal regnes fra den 15. januar 1996. Han har således haft

lovligt ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1 og 5, i 8-9 år.

T1 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 2, og § 288, stk. 1, nr. 1, og straffet med ubetinget fængsel. Betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, er derfor opfyldt.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal T1 herefter udvises, medmindre de forhold, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, afgørende taler imod udvisning.

Ved afgørelsen af, om der for T1 foreligger oplysninger, som afgørende kan tale imod udvisning, har landsretten ikke fået forelagt andre oplysninger om T1 end de, der fremgår af udtalelsen af 7. marts 2008 fra Udlændingeservice, og de oplysninger, T1 har givet i byretten. Disse oplysninger, herunder oplysningerne om, at han har tre søskende i Danmark, og at han ingen tilknytning har til Slovakiet, taler, når henses til hans forstraffe, herunder at han en gang tidligere er dømt for røveri, samt til grovheden af den tidligere og den nu begåede kriminalitet og længden af den idømte frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24 a, ikke afgørende imod udvisning.

T1 har gjort gældende, at såfremt han i medfør af de nævnte bestemmelser i udlændingeloven skal udvises, skal denne foranstaltning alligevel undlades, idet han er omfattet af bestemmelsen i artikel 28, stk. 3, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område m.v. Ifølge direktivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der i forhold til en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten

i de ti forudgående år, ikke træffes udsendelsesafgørelse, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Han har i den forbindelse gjort gældende, at det er den samlede opholdstid, der er afgørende, og at udsendelse ikke er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at der ved fastlæggelse af opholdstiden i forhold til artikel 28, stk. 3, litra a, skal ske fradrag efter udlændingelovens § 27, stk. 5, således at opholdstiden er 8-9 år.

Princippet om, at der ved beregningen af opholdstider, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1, skal ske fradrag for perioder, hvori udlændingen har været varetægtsfængslet eller udstået frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 27, stk. 5, blev indført som § 51 i bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980 om udlændinges adgang til og ophold i Danmark. Bestemmelsen er videreført i udlændingeloven, først som § 27, stk. 3, i lov nr. 226 af 8. juni 1983.

Lov nr. 301 af 19. april 2006 om ændring af blandt andet udlændingeloven havde blandt andet til formål at sikre gennemførelse af direktiv 2004/38/EF. Bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag L 94, FT 2005-06, side 2783 ff.) indeholder ikke oplysninger, der bidrager til, hvorledes opholdsbegrebet i direktivets artikel 28, stk. 3, litra a, skal forstås. En bestemmelse svarende til artikel 28, stk. 3, litra a, blev ikke indsat i udlændingeloven.

Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/2006 af 31. oktober 2006 om behandling af sager mod udlændinge, side 55, sidste afsnit, har følgende ordlyd: "Integrationsministeriet har endvidere oplyst, at direktivets artikel 28, stk. 3, litra a) må skulle

fortolkes således, at en unionsborger ikke må udvises, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed, hvis den pågældende har haft *lovligt* ophold i værtsmedlemsstaten i ti år."

Artikel 28, stk. 3, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF vedrører EU-borgere, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år. Direktivet indeholder ikke en bestemmelse om fradrag i opholdstider svarende til bestemmelsen i udlændingelovens § 27, stk. 5. Efter indholdet af udlændingelovens § 2, stk. 3, er der herefter ikke grundlag for at fastslå, at der ved beregningen af opholdstiden til brug for afgørelsen af, om den pågældende er omfattet af artikel 28, stk. 3, litra a, skal ske fradrag for de perioder, der er nævnt i udlændingelovens § 27, stk. 5.

Efter det, der er anført foran om begyndelsestidspunktet for **T1's** ophold i Danmark, har han haft ophold i Danmark fra den 15. januar 1996 og er derfor omfattet af personkredsen i artikel 28, stk. 3, litra a, i direktivet.

Det er herefter for afgørelsen af spørgsmålet, om **T1** skal udvises, afgørende, om det af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten er bydende nødvendigt, at han udvises.

Fem voterende udtaler om dette spørgsmål:

Efter en konkret bedømmelse af **T1's** personlige forhold, herunder at han ved flere lejligheder har begået alvorlig kriminalitet, udgør han en så aktuel og alvorlig fare for den danske offentlige sikkerhed, at det er bydende nødvendigt, at han udvises. Disse voterende stemmer derfor for, at **T1** udvises med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

En voterende udtaler:

Jeg finder, at [redacted] T1 efter den kriminalitet, han har begået, ikke udgør en så aktuel og alvorlig fare for den offentlige sikkerhed, at det er bydende nødvendigt, at han udvises. Jeg stemmer derfor for at stadfæste byrettens bestemmelse om, at [redacted] T1 ikke skal udvises.

Efter stemmeflertallet skal [redacted] T1 udvises med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

[redacted] Tiltalte 3 :

Efter oplysningerne fra udlændingemyndighederne lægger landsretten til grund, at [redacted] Tiltalte 3 er indrejst i Danmark i 1989. Det lægges endvidere til grund, at han har haft lovligt ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1 og 5, i 14 år.

[redacted] Tiltalte 3 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 2, og § 288, stk. 1, nr. 1, og er idømt ubetinget fængselsstraf. Betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, er derfor opfyldt.

[redacted] Tiltalte 3 skal derfor udvises, medmindre de forhold, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, afgørende taler imod udvisning, jf. § 26, stk. 2. Ved afgørelsen af, om der for [redacted] Tiltalte 3 foreligger oplysninger, som afgørende kan tale imod udvisning, er landsretten ikke i besiddelse af andre oplysninger om ham end de, der fremgår af udtalelsen af 6. april 2008 fra Udlændingetjenesten. Disse oplysninger, herunder oplysningerne om, at hans forældre og to søskende bor i Danmark, at han gennem 1½ år har

haft en dansk kæreste og oplysningen om hans ringe tilknytning til hjemlandet, taler, når henses til hans forstraffe, herunder at han to gange tidligere er dømt for røveri, samt til grovheden af den tidligere og den nu begåede kriminalitet og længden af den idømte frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24 a, ikke afgørende imod udvisning. Herefter skal **Tiltalte 3** **[redacted]** udvises med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Erstatningsspørgsmålet:

Da der mangler dokumentation for det fremsatte krav om erstatning og godtgørelse, tager de juridiske dommere ikke kravet under påkendelse.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

De tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom ændres, således at fællesstraffene for de tiltalte, **T1** og **Tiltalte 3**, forhøjes til fængsel i 4 år 6 måneder, og begge de tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig.

De tiltalte skal solidarisk betale sagens omkostninger for landsretten, dog skal hver af de tiltalte betale salæret til deres beskikkede forsvarer.

Dorte Jensen

Lilholt

Ida Skouvig